

334282

WYROBY LAKIEROWE	NORMA BRANŻOWA	BN-75
	Emalie chemoutwardzalne do nart	6115-51
		Zamiast BN-69/6115-51
		Grupa katalogowa X 24

1. WSTĘP

1.1. Przedmiot normy. Przedmiotem normy są emalie chemoutwardzalne do nart, których składnik I stanowi zawiesinę pigmentów w roztworze żywic ftalowych i aminowych w rozpuszczalnikach organicznych, a składnik II (utwardzacz) stanowi roztwór kwasu solnego w alkoholach alifatycznych.

1.2. Zakres stosowania przedmiotu normy. Emalie chemoutwardzalne do nart stosuje się do dekoracyjnego i ochronnego malowania części drewnianych nart. Emalia nie powinna być stosowana do malowania części metalowych.

2. OZNACZENIE

Przykład oznaczenia emalii chemoutwardzalnej do nart czerwonej jasnej
EMALIA CHEMOUTWARDZALNA DO NART¹⁾ CZERWONA JASNA
BN-75/6115-51 SWA 7360-495-680

3. WYMAGANIA I BADANIA

3.1. Zestawienie wymagań i metody badania

Wymagania		Metody badań, wg
a) Wstępne próby techniczne — pozostałość na sicie o boku oczka kwadratowego 0,063 mm, %, najwyżej	zgodnie z PN-72/C-81503 0,2	PN-72/C-81503

¹⁾ Dopuszcza się stosowanie nazwy handlowej „Nartomal”.

Zgłoszona przez Zjednoczenie Przemysłu Farb i Lakierów
Ustanowiona przez Naczelnego Dyrektora Zjednoczenia Przemysłu Farb
i Lakierów dnia 22 października 1975 r. jako norma obowiązująca w za-
kresie produkcji i obrotu od dnia 1 lipca 1976 r.
(Dz. Norm i Miar nr 5/1976 poz. 14)

WYDAWNICTWA NORMALIZACYJNE 1976. Wpływ do WN 3.1.76. Oddano do składu
20.1.76. Druk ukończono w maju 1976. Obj. 0,50 a. w. Nakład 4000+42 egz.

Cena zł 1,80

Bielskie Zakłady Graficzne, zam. 357/76

20054
Biblioteka

cd. tablicy

Wymagania		Metody badań, wg
b) Lepkość mierzona kubkiem Forda, s	40÷80	PN-75/C-81508
c) Gęstość g/cm ³ , najwyżej	1,05	BN-64/6110-11
d) Zawartość substancji lotnych, %, najwyżej	54	PN-75/C-81512
e) Roztarcie pigmentów, μm , najwyżej	30	BN-72/6110-09
f) Temperatura zapłonu, °C, co najmniej	15	PN-49/C-04007
Wyrób (składnik I+II) w stanie płynnym		
g) Stabilność z utwardzaczem, godz, co najmniej	8	3.6
h) Rozlewność, stopień, co najmniej	7	PN-67/C-81507
i) Czas schnięcia powłoki w temperaturze $20 \pm 2^\circ\text{C}$ i wilgotności względnej powietrza $65 \pm 5\%$:		PN-69/C-81519
— stopień 1, min, najwyżej	90	
— stopień 4, godz, najwyżej	16	
— stopień 7, godz, najwyżej	24	
Powłoka		
j) Wygląd powłoki	równa, gładka, bez spękań, pomarszczeń, pęcherzy i chropowatości; kolor zgodny z wzorcem	3.7
k) Połysk powłoki, stopień, co najmniej	5	BN-66/6110-18
l) Przyczepność powłoki, stopień	1	PN-73/C-81531
m) Twardość względna powłoki, co najmniej	0,3	PN-73/C-81530
n) Szlifowalność powłoki	zgodnie z 3.8	
o) Ścieralność powłoki, kg/ μm , co najmniej	0,8	PN-67/C-81516
p) Krycie ilościowe, g/m ² :		
— dla koloru białego i niebieskiego, najwyżej	300	
— dla koloru czarnego, najwyżej	100	
— dla koloru czerwonego i wiśniowego, najwyżej	150	PN-70/C-81536
r) Odporność powłoki na zmatowienie po 12-godzinnym zanurzeniu w wodzie	powłoka bez zmian; dopuszcza się lekkie zmatowienie i nieznaczne zmięknienie powłoki	
	znikające po upływie 2 godz	PN-66/C-81521

cd. tablicy

Wymagania		Metody badań wg
s) Odporność powłoki na działanie zmiennych temperatur, liczba cykli, co najmniej	15	BN-66/6110-15
t) Odporność powłoki na działanie światła	powłoka bez zmian	3.9

3.2. Trwałość. Emalie chemoutwardzalne do nart (składnik I) powinny odpowiadać wymaganiom niniejszej normy w ciągu 12 miesięcy licząc od daty produkcji. W okresie tym dopuszczalny jest wzrost lepkości emalii (składnik I) o 20% w stosunku do górnej granicy lepkości, który powinien ustąpić po dodaniu rozcieńczalnika do wyrobów chemoutwardzalnych wg BN-72/6118-11.

3.3. Program badań

3.3.1. Badania pełne polegają na sprawdzeniu zgodności z wymaganiami wg 3.1 raz na kwartał oraz przy każdej zmianie surowców i metod technologicznych oraz w przypadku badań rozjemczych.

3.3.2. Badania niepełne polegają na sprawdzeniu zgodności wymagań wg 3.1 z wyjątkiem: 3.1 f), d), p), r), s), t).

Badania te należy przeprowadzać dla każdej partii wyrobu.

3.4. Pobieranie próbek i przygotowanie średniej próbki laboratoryjnej należy wykonać zgodnie z PN-74/C-81500 po wykonaniu badań gw PN-72/C-81503.

3.5. Przygotowanie powłok do badań

3.5.1. Przygotowanie wyrobu. Przed przystąpieniem do malowania mieszać w naczyniu szklanym lub porcelanowym składniki wyrobu wg następujących proporcji: 100 części wagowych emalii (składnik I) z 8 częściami wagowymi utwardzaczem A wg BN-71/6118-12, starannie wymieszać i rozcieńczyć do lepkości roboczej 30÷35 s rozcieńczalnikiem do wyrobów lakierowych chemoutwardzalnych Rch-01 wg BN-72/6118-11.

3.5.2. Przygotowanie powłok. Płytki drewniane i szklane wg PN-74/C-81513 należy pomalować dwukrotnie stosując 24-godzinną przerwę między kolejnym nakładaniem warstw, sposobem natrysku zgodnie z PN-70/C-81514, emalią przygotowaną wg 3.5.1 i suszyć w temperaturze $20 \pm 2^{\circ}\text{C}$ w ciągu 24 godz. Grubość powłoki powinna wynosić 60÷80 μm .

3.5.3. Aklimatyzacja powłok. Przed wykonaniem badań powłoki należy aklimatyzować przez 72 godz w temperaturze $20 \pm 2^{\circ}\text{C}$ i przy wilgotności względnej powietrza $65 \pm 5\%$ zgodnie z PN-66/C-81510.

3.5.4. Pomiar grubości powłok należy wykonać przyrządem zapewniającym dokładność pomiaru do 5 μm .

3.6. Opis badań

3.6.1. Badanie stabilności wyrobu. Badanie stabilności z utwardzaczem należy przeprowadzić zgodnie z PN-66/C-81540 na próbce emalii przygotowanej

wg 3.5.1. Nie powinno być śladów żelowania, a lepkość mieszaniny obu składników nie powinna wzrosnąć więcej niż o 50%.

3.6.2. Ocena wyglądu powłoki. Ocenę wyglądu należy wykonać nieuzbrojonym okiem w rozproszonym świetle dziennym co najmniej na 3 powłokach.

3.6.3. Badanie szlifowalności powłok. Powłoki przygotowane na płytkach drewnianych należy szlifować 30-krotnie zgodnie z BN-64/6110-07 papierem ściernym nr 220 wg PN-71/M-59107 z użyciem wody. Emalia nie powinna zamulać papieru.

3.6.4. Badanie odporności powłoki na działanie światła (lampy kwarcowej). Powłokę przygotowaną wg 3.5 na płytkach szklanych należy poddać 3-godzin-nemu naświetlaniu laboratoryjną lampą kwarcową Famed-1 z odległości 50 cm. Temperatura naświetlanej powłoki nie powinna przekroczyć 40°C.

Emalia odpowiada wymaganiom normy, jeżeli powłoka nie wykazała żadnych zmian bądź wykazała minimalną zmianę odcienia barwy.

3.7. Zaświadczenie wytwórcy o wynikach badań. Wytwórca jest obowiązany dostarczyć odbiorcy orzeczenie kontroli o jakości wyrobu.

4. PAKOWANIE, PRZECHOWYWANIE I TRANSPORT

4.1. Pakowanie. Składnik I emalii chemoutwardzalnej do nart należy pakować zgodnie z PN-73/C-81400 w hoboki uniwersalne i pudełka blaszane o przekroju okrągłym i pojemności 15 dm³.

Składnik II (utwardzacz) należy pakować w balony szklane o pojemności 60 dm³ lub opakowania polietylenowe zgodnie z PN-73/C-81400.

Dopuszcza się w obrocie towarowym, na podstawie uzgodnienia między dostawcą a odbiorcą, użycie innych opakowań nie obniżających jakości wyrobu.

4.2. Przechowywanie i transport — zgodnie z PN-73/C-81400.

KONIEC

Informacje dodatkowe

INFORMACJE DODATKOWE

1. Instytucja opracowująca normę — Cieszyńska Fabryka Farb i Lakierów.

2. Istotne zmiany w stosunku do BN-69/6115-51

a) wprowadzono aktualne metody badań dotyczące wstępnych prób technicznych, czasu schnięcia, roztarcia pigmentów, przyczepności, twardości,
b) wprowadzono nazewnictwo oraz symbolikę wg SWA.

3. Normy i dokumenty związane

PN-73/C-81400 Wyroby lakierowe. Pakowanie, przechowywanie i transport.
PN-74/C-81500 Wyroby lakierowe. Pobieranie próbek i przygotowanie średniej próbki laboratoryjnej.

PN-72/C-81503 Wyroby lakierowe. Wstępne próby techniczne

PN-66/C-81510 Wyroby lakierowe. Warunki aklimatyzacji powłok do badań

PN-74/C-81513 Wyroby lakierowe. Płytki do badań

PN-70/C-81514 Wyroby lakierowe. Sposoby otrzymywania powłok do badań

PN-66/C-81540 Wyroby lakierowe chemoutwardzalne. Oznaczanie przydatności do stosowania

PN-71/M-59107 Wyroby ściernie. Ścierniwo. Klasyfikacja wielkości ziarna

BN-64/6110-07 Rozpuszczalniki i rozcieńczalniki lakiernicze. Próby szlifowalności oraz matowienia powłok lakierowych

BN-72/6118-11 Rozcieńczalniki do wyrobów chemoutwardzalnych

BN-71/6118-12 Utwardzacze do wyrobów chemoutwardzalnych

5. Karta kolorów — załącznik do katalogu farb i lakierów, wydany przez Przedsiębiorstwo Obrotu Farbami i Lakierami „Chemifarb” w Gliwicach.

Na życzenie odbiorców dopuszcza się stosowanie wzorców kolorów uzgodnionych między dostawcą a odbiorcą.

4. Autorzy projektu normy: mgr inż. Witold Wiczorek, Ob. Julian Najda — Cieszyńska Fabryka Farb i Lakierów.

BIBLIOTEKA GŁÓWNA
Politechniki Warszawskiej

BN. 001937

400000000338835

Errata do BN-75/6115-51

W p. 3.1 w tablicy na str. 2 i 3 w kol. Metody badań wg, błędnie podano punkty powołań normy: poz. g) — powinno być 3.6.1, poz. j) — powinno być 3.6.2, poz. n) — powinno być 3.6.3, poz. t) — powinno być 3.6.4.